

Egipte, una democràcia de dibuixos animats

Egipte vota en unes eleccions eternes, entre l'octubre i el novembre, la composició del seu Parlament, el primer després del 2013, quan va tenir lloc el colp d'estat del general Abd el-Fatah al-Sissi contra Mohamed Mursi, el líder dels Germans Musulmans, que continua empresonat.

Reportatge de Vicent Garcia Devís

Les desenes d'observadors internacionals presents als comicis egipcis celebrats el 18 i 19 d'octubre no van detectar irregularitats flagrants en el procediment electoral, però van adonar-se que no hi ha un esperit democràtic real: els programes electorals són buits, l'esquerra hi és absent i s'ha prohibit la participació de tots els partits polítics islamistes –els moderats, inclosos– i de totes les formacions que no donen suport religiós al mariscal Al-Sissi.

En un país de quasi 90 milions d'habitants, amb un territori que multiplica per dos el de l'Estat espanyol, amb una gran part de desert impracticable, aquestes eleccions s'han dividit en dues tandes. Com que cap formació no ha aconseguit la majoria absoluta a la primera volta, n'hi haurà una segona els dies 27 i 28 d'octubre. Ara voten 27 milions d'egipcis, i la resta ho farà a les acaballes de novembre, sabent què ha votat l'altra mitja part del país. "Si hi influeix, no importa gens", assegura un portaveu del Govern.

Són les primeres eleccions parlamentàries des del colp d'estat del juliol del 2013 que va derrocar Mursi i els Germans Musulmans, un colp que va retornar el poder autocràtic a l'exèrcit, una institució que rep l'ajut econòmic dels Estats Units i que manté el control econòmic sobre el gas, el petroli, la llum i l'aigua al conjunt del país.

El 18 d'octubre, primer dia dels comicis, sorprenia la falta de votants, les urnes buides i els col·legis electorals gairebé deserts. El règim, a través de la parafernàlia pública televisiva, començava a posar-se nerviós. Els presentadors alertaven que "el boicot era pecat", un boicot propugnat per l'esquerra i per tota la macedònia islamista, de totes les tendències, amb l'única excepció del grup salafista Nour, favorable al colp d'Al-Sissi.

Els periodistes i presentadors de les televisions egípcies advertien del "cataclisme" que cauria sobre Egipte, com les deu plagues bíbliques, si els ciutadans no votaven. Alertaven de la possible infiltració d'islamistes a la Cambra parlamentària i alguns tertulians apel·laven al líder

Una votant de la primera volta de les eleccions egípcies mostra el seu dit tacat, la demostració que ha exercit el sufragi.

EFE

suprem, el mariscal Al-Sissi, a qui l'elecció abstenció causava "una gran tristesa". "Després no demaneu feina ni jubilacions", afirmava un famós presentador en antena. Un altre opinava que una participació baixa seria "el major èxit d'Israel sobre Egipte des de la gran guerra del Sinaï".

Quatre anys i mig després de la revolta contra Hosni Mubarak, el Govern d'Al-Sissi, que ha regnat de forma absoluta els últims dos anys i mig, ha aconseguit una reacció conjunta i general entre els egipcis: fredor i indiferència davant un exèrcit totpoderós contra el que es pot lluitar i que cap moviment no podria vèncer.

Cinc hores després d'obrir-se les urnes, un portaveu oficial, amb cara de funeral, informava que havia votat un paupèrrim 1 % del cens. Al-Sissi de seguida va posar en marxa tot l'aparell de l'Estat, i va oferir festa als treballadors públics durant el segon dia de les eleccions, a més de transport gratuït. Fonts solvents destacaven que al Caire i Alexandria compraven vots a canvi de dòlars i euros.

Al futur Parlament hi haurà 596 diputats. 448, el 75,1 %, candidats individu-

als: empresaris, cantants, retornats de l'era Mubarak... "Tots ells sense programa i buscant només la seua causa o el benefici propi", segons assegura Mohamed, un jove que ha fet ciències polítiques a la Universitat del Caire i que intenta de totes totes anar-se'n cap a Alemanya per fer un màster sobre política i geoestratègia. Mohamed diu que "a Egipte no hi ha democràcia autèntica, ací es fa un teatret al gust dels militars i d'Al-Sissi". "Vull marxar d'ací, no vull fer-me vell i veure les coses com quan vivien els meus avis, Egipte és una gran mentida amb la qual col·labora Occident per tal de dotar d'estabilitat la zona", rebla.

El president Al-Sissi escull directament 28 escons, i per tal de complicar el canvi, el Govern és designat pel president. Només dues terceres parts del Parlament podrien alterar algun ministre o el cap de Govern.

Abstenció activa

La baixa participació també podria ser utilitzada pel règim: "Si el poble no en vol saber res, jo governaré per ell", diu un

home que vol entrar en un col·legi electoral però que no pot fer-ho perquè pertany a un partit il·legalitzat. L'exèrcit, la policia i els serveis secrets controlen tot l'aparell electoral. És el dia 19, i a l'entrada dels col·legis un grup de militars vestits per a la guerra i amb murs de sacs de sorra s'afanyen perquè hi accedesquen els observadors internacionals. La vespra de les eleccions i el primer dia van esclatar dos cotxes bomba, com a conseqüència dels quals va morir un policia.

A la taula, una llista de particulars i unes altres de partits, sis en total, marcadament favorables a Al-Sissi. Hi guanya Per Amor a Egipte, teledirigida per l'exèrcit i el gran mariscal. S'enfronta a la candidatura liderada des dels Emirats Àrabs per Ahmed Shatiq, aviador militar i primer ministre amb Mubarak, un enemic amable d'Al-Sissi; als islamistes moderats, favorables al colp d'estat; a NOUR i l'Aliança Republicana de Tahany el-Gebali, la presidenta de la Cort Suprema que el 2013 va assegurar sense trellat que Barack Obama era membre dels Germans Musulmans.

En total, la participació en aquesta primera volta ha estat d'un tímíssim 26%. Poques setmanes abans de les eleccions moria en presó Amr el-Azmawy, un dels principals opositors i presos de consciència, i a Alexandria queia d'un onzè pis un perseguit per la policia. S'han comptabilitzat més de 200 casos de desaparicions forçoses. Des que es va produir el colp, 3.000 persones han perdut la vida i 40.000 activistes polítics estan tancats a les presons del país. El president de l'Agència Nacional de Notícies d'Egipte ha declarat que matarà "un milió d'egipcis perquè la resta puguin viure tranquils, sense haver de preocupar-se per la política".

Col·lapse econòmic, pobresa general, desvertebració de la societat, xiquets i xiquetes amb bebès al braç, fent de captaires. Vehícles de luxe, i al costat, la misèria més extrema. Famílies pobres que viuen al costat dels ossos dels rics en la *ciutat dels morts*, una ciutat viva on conviuen vius i difunts. En una carretera dels voltants del Caire, nit rere nit, xiquets menors de 10 anys, xiquets masclets, vestits de dona, amb tacons, bossa i faldilles, busquen clients entre els pederastes nadius i els forans.

Egipte suporta encara la ressaca de l'arribada de refugiats de la guerra de Síria i el règim busca suports internacionals. El rus Vladímir Putin ja ha passat pel Caire i ha promès material militar. I el ministre de Defensa egipci, Sedqui Sobhi, visitava Madrid setmanes arrere per entrevistar-se amb el ministre de Defensa espanyol, Pedro Morenés. Tots dos van signar acords de col·laboració i defensa. L'ajuda espanyola, ves per on, pot fer patir els egipcis encara més.

Sota una acàcia enorme, al pati d'un col·legi de la ciutat vella del Caire, mentre els observadors esperen el jutge que els deixi entrar a supervisar el tancament de les urnes, la zairesa Emily Sika-zwe, una negra de més de 100 quilos, feminista, amb dos fills doctorats en una universitat del Canadà, debat sobre el paper de la dona a l'Àfrica. Es pregunta per què les dones fan cas als imams i voten més que els homes. I es demana, també, per què la dona africana continua sotmesa a la religió i l'analfabetisme. Un altre observador li diu que "ací venim a controlar el procés, no a parlar de política". Emily contesta líricament: "Bé, no passa res, mirem la lluna i les estrelles". ●